

El títol

Un relat de: [Pallars](#)

Ha acabat d'escriure la novel·la de la seva vida. Ho intueix, ho sap. Sap que ha escrit una obra important on s'hi troben tots els ingredients literaris: una bona història protagonitzada per uns personatges potents, versemblants; uns diàlegs vius, colpidors; una intriga molt ben portada i resolta. Tot ho ha controlat a la perfecció. Només li falta trobar el títol adient, que captivi el lector. I no el troba. La novel·la està acabada, revisada... A punt de ser presentada en un concurs literari de gran prestigi i millor retribució econòmica.

Després d'escriure quasi cinc-cents pàgines fent ús d'una fluïdesa literària sorprenent s'adona que ha quedat encallat en allò que se suposa no hauria de representar cap entrebanc. Però l'entrebanc el té i no se'n surt. Ha escrit ben bé una dotzena, de títols, i no n'hi ha cap que li faci peça. El temps passa i està a punt d'esgotar el termini de presentació de la novel·la. No pot creure el que li està passant. "No és just! Quina merda!"

Com si un raig sobtat del firmament hagués penetrat en el seu cervell indisposat s'atura en aquesta darrera expressió tan sentida i exclama: Eureka!

Ja l'ha trobat!

Però no seria just que per escollir un títol tan poc lluït -tard o d'hora l'ésser humà comet errors flagrants- el jurat menyspreés el talent literari d'un autor que va perdre els papers a l'hora de la veritat.